

Druhý květnový víkend se v zámecké zahradě na Konopišti konal, jako každý rok, hudební festival Folkový Kvítek. Pořadatelé si na nedostatek návštěvníků rozhodně stěžovat nemohli, přírodní amfiteátr byl plně využit. O to, aby posluchači netrpěli hlady se starali obrovské grill bary, které nabízely nejrůznější lahůdky, dokonce i pizzu. Bohužel je tento typ občerstvení k vidění na festivalech čím dál častěji a celá akce tím jaksi dostává lacinější a komerčnější nádech.

Festival probíhal na dvou scénách. Malá scéna vynikala především svou jednoduchostí a pomáhala vystupujícím sólistům navodit písničkářskou atmosféru. Za zmínku stojí skupina tří děvčat - **Berušky**, která překvapila svou bezprostředností a zajímavým zabarvením hlasu. Repertoár měli převážně vlastní, texty byly slabší.

Člověkem, jehož vystoupení řadím mezi nejzajímavější, byl **Jeroným Lešner**. Tento nadaný folkař (muzikant) vynikal mezi ostatními svou přirozeností. Vydařené texty písní, jak vystřižené ze života. Jeho hra na kytaru byla svižná a oproti ostatním hrajícím sólistům postrádala nudnost a všednost. Je snad jen škoda, že při jeho vystoupení začínala fungovat Velká scéna, která strhla všechny fanoušky na svou stranu.

Velkou scénu zahajovali notoricky známé skupiny jako **Načas, Klíč, Jarret** atd. Ze soutěžních skupin se nejvíce líbila

Lavina

, která nebyla zas takovou novinkou. Ta zde již několikrát vystupovala, ovšem pod názvem Terárium. Svým vystoupením vnesli do trochu povadlé festivalové nálady kapku života. Sólista

Jáchym Kořenský

vyhrál na celé čáře díky své originalitě. Jeho pohled na muziku tu asi dlouho chyběl.

Dále se o svojí radost z muziky přijeli podělit **Děda Mládek Illegal Band**. Frontman skupiny oplýval nevídanou energií, kterou za pravidelného třískání do činelu šířil do celého hlediště. Lidé poskakovali ve stále se zrychlujícím tempu Mládkových písní a atmosféru nezhatil ani příchod silného deště.

Svým výkonem také nezklamal **Malina Band s Robertem Křesťanem**, ve kterém skvělý Luboš Malina nepřestával udivovat svoji multiinstrumentalitou. Jako jeden z mála nechává ve

svých skladbách dostatečně vyniknout každý nástroj a posluchači se tak nabízí jedinečný pohled do neprobádaných uliček tónů a zvuků.

Netradiční výkon předvedli **Michal Prokop & Friends**. Během několika minut dokázali strhnout publikum natolik, že se celé svíjelo v rytmu bluesových kytar. Skupině rozhodně nelze vytknout nedostatek hudebního nasazení či dokonce hudebního umění. Bylo to velké zpestření folkové nálady.

Závěr festivalu patřil **Jarmile Šulákové a Fleretu**. Obdivuhodné bylo hlavně to, že skupina vystupovala ve 3 hodiny ráno, což je vzhledem k věku paní Šulákové chvályhodný výkon. I přes tento "handicap" nezklamali a předvedli jako vždycky 100% nasazení. Lidé ztratili poslední zábrany a vložili se do víru tance. Jinak samozřejmě nelze napsat nic víc, že se festival z mého pohledu vydařil, tím spíš, že zde vystoupilo i několik nadějných mladých začátečníků.